

Абонаментъ:

За една година

50 лева.

ПРОБУДА

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ
ВЪ МЕСЕЦА.

Вестникъ за литература, култура
и общественъ животъ.

Урежда редакционенъ комитетъ

Адресъ:

Койчо Христовъ — Тръвна.

Тамъ где мис-
ясна въ човъ-
глава цари, д-
та волно лет-
ума отъ мого-
лжчи оза ре-
гледа бодро-
погледъ пр-
устремени-

ЖЕЛЪЗНИЯТЪ МАРШЪ.

Така може да се назове днесъ това лудо надпреварване на народитъ за въоръжаване и надмощие.

Хубавата идея за миръ и разоръжаване фатално се проигра следъ голъми усилия и свѣтътъ и днесъ както и вчера, както и по-рано наново е обзетъ отъ една безумна трѣска за въоръжение и съперничество, които нѣматъ равни на себе си въ близкото и далечно минало.

Фактитъ, които напоследъкъ се изнасятъ тукъ-таме изъ нашия и чуждия печатъ разкриватъ съ всичката своя страхотностъ, както грамадния приръстъ на въоръженията, така сжщо и неимоверно огромнитъ суми, които се харчатъ за това въоръжение.

И всѣки единъ здравомислящъ човѣкъ гледайки на тия поражающа факти, може да се запита: Защо е това лудо пиле-не на пари и материални срѣдства и то въ единъ моментъ, когато стопанската криза е надвиснала надъ цѣлия свѣтъ и души безразборно и бизцеремонно всички?

Защо е всичко това и кому е нуженъ тоя вѣчень напѣвъ на стомана и желѣзо?..

И най-сетне нѣма ли да се роди нѣкой чародѣецъ—всесилень и всевластенъ, който съ своята можща дѣснаца да спре тоя желѣзенъ маршъ, подъ буреноснитъ акорди на който днесъ безумно и лудо танцуватъ всички народи?..

Отъ редакцията.

ДЕМОКРАЦИЯ И ДИКТАТУРА.

Като политическа форма за демокрация и диктатура се говори още отъ древнитъ времена, за тѣхъ се говори презъ всичкитъ много вѣкове отъ сжществуването на човѣчеството говори се и въ днешното време въ епохата на най-високата култура до която сж достигнали народитъ.

Отъ мнозина се мисли днесъ съ положителностъ, че тия две форми на политическа структура на народитъ доминиратъ надъ всички други форми и прояви на политическия животъ и около тѣхъ се централизиратъ всички малки и голѣми борби, които изпълнятъ политическия животъ на народитъ.

Демокрация и диктатура! — На пръвъ погледъ това изглежда различни по своята сжщностъ понятия. Въ своята основа обаче пълно разграничение и рѣзка граница между тия две понятия и форми фактически не сжществува, защото ако проследимъ историята и проявите даже на най-съвършенната демокрация и въ нея ще намѣримъ елементъ на диктатура, — нѣщо повече, ще се убедимъ, че диктатурата е основния елементъ на всѣка политическа форма. Това заключение може би ще се виде странно за мнозина читатели, обаче ако се даде обективна преценка на фактитъ ще се разбере абсолютната правдивостъ на това заключение и неговата пълна съобразностъ съ действителния и обективенъ миръ.

При едно по-строко наблюдение, всѣки ще се убеди, че всѣка политическа форма била тя демокрация въ нейния най-чистъ и свобододоблюви видъ или пъкъ диктатура въ нейния най-суровъ видъ въ военна политическа форма въ нейната основа има господство и власт на едни обществени слоеве надъ други.

Значи въ основата на всѣка политическа форма има въ една или друга форма диктатура.

Това положение има своя резонъ и своя общественъ смисълъ въ днешно време, когато тия две понятия демокрация и диктатура — така силно се кръстосватъ щото мжчно може да се разбере отъ кждъ почва едното и кждъ свършва другото.

Сѣбитията въ последните години така се развиха, поставиха народитъ при такова политическо положение, щото тия две понятия получиха една видима тождественостъ и почти въ всички странъ днесъ даже и въ тия гдето невага е цвѣтъла най-префинената демокрация, фактически, въ една или друга форма имаме диктатура.

Връзката, даже тождествеността на понятията демокрация и диктатура — днесъ се чувствава и се проявява въ по-ярка и осезателна форма отколкото въ миналото и може смело да се каже за днешния моментъ, че въ една или друга форма днешната демокрация се пре-

лива и очартава като по-слаба или по-силна форма на диктатура.

Примери за подкрепа на горнитъ положения не липсватъ въ изобилие на всѣка стѣпка и не е нужно човѣкъ да прави много географически екскурзии да се добере до факти отъ най-разнообразно естество, които прещенени и систематизирани даватъ горнитъ изводи.

Италия и Русия днеска се сочатъ като образци на най-завършената диктатура; едната като диктатура на господствающитъ обществени слоеве, а другата като диктатура на трудящите се слоеве.

Въ основата си обаче и двете сж диктатури — диктатура на едни слоеве надъ други.

Но пита се каква е разликата между политическата форма на явна диктатура каквато сжществува въ Италия и Русия съ демокрацията на Англия, Франция? Разлика наистина има, но въ основата си тя не е сжществува, защото въ всички страни има полиция и войска, които на-

помнятъ, че трѣбва да се слуша и да се слуша.

За правилното разяснение на сжщността и значението на политическитъ форми на народитъ и тия казъ днешно се разиграватъ предъ нѣмъ, необходимо е всѣкъ да се проникне отъ мислитъ борби се свѣдѣтъ не борба за демокрация, а кѣтъ за диктатура.

Народната пословица казва: „станъ ти за да седна азъ“.

Това е въ прости думи чѣна цѣлата мждростъ на политическитъ борби отъ пачи вѣка днесъ, която мждростъ прещъ своята теоретическа сжщъ казва, че въ основата на политическитъ борби лежи стремението господствува, да се заповедъ едни за смѣтка на други и демокрацията не е нищо друго освенъ една отъ форми на това господство т. е. демокрацията въ най-чистъ видъ да се проявява въ една отъ формитъ на диктатура.

УЧИТЕЛЪТЪ И НЕГОВОТО ТВОРЧЕСКО ДѢЛО

Хубаво име на свѣто призвание, което заслужено носи оная, който е поелъ смело тежкия кръстъ на учителстването, живѣе и работи всецѣло предаденъ надъ тѣсно училищни и широко обществени задачи, окриленъ отъ съзнанието за изпълнение на своя дългъ.

Учителътъ презъ предосвободителната епоха въ лицето на Равковски, Каравеловъ, Славейковъ, Ботевъ и др., събуди народното съзнание и донесе освосодителното дѣло на България.

Учителътъ — творецъ презъ следосвободителната епоха не предпече и не се предаде на топло и тлъсто мѣсто на държавната трапеза, а се посвѣти на учителското поприще, дето му предстоеше да работи върху закоравѣла общественна целина, да развива пѣтъ осянъ съ трудности, съ тръне и препятствия, да буди народа, да бже гонень, уволюванъ произволно, обезправень и мизерно плащанъ.

Беседи, реферати и пробни уроци по педагогическата работа на учителя въ училището, читалища, трапезарии, списания и популярни сказки върху разнитъ отрасли на нашия стопански и общественъ животъ, забави, театри, вечеринки, вечерни и недѣлни училища, училищни градини, здравна просвета и др., борба противъ народнитъ потисници и изедници и противъ нашата партизанщина, — това съставляваше съдържанието и насоката на дейността на учителя — идеалистъ презъ народническата епоха въ лицето на; Максимовъ, Ц. Гинчевъ, Блъсковъ и по-сетне: Китанчевъ, Д. Станчевъ, Н. Цаневъ, Ангелъ Николовъ, Негенцовъ, Ив. Мошевъ, Бачо Колю, Тодоръ Иванчевъ (последнитъ трима сж трѣвенци) и много други такива.

Тия наши учители народотъ

обичаше. Гонѣха го бухалитъ, то не щатъ свѣтулки да имъ пре-

Въ последствие на масови произволни гонения и уволнения мизерното материално и обезправно положение на нашия учителски онова време се роди и създаде въ 1895 год. българския учителски съюзъ, — едно дѣло съ многожко училищно—обществено значение въ живота на нашата страна. Учителътъ — творецъ на днешното—общчъ своята организация Той се радва, че семето, посѣяно никна, расте и се развива мажъ съ трудности, съ домогвания, по-кога съ тенденции и завои, какъ сж присжщи на нашата действителностъ, но които пречки ще се извѣятъ всредъ самия съюзъ, за върви дѣлото на организацията нормаленъ пѣтъ.

За новия труженикъ обществения — учителъ следъ войнитъ.

Заварилъ политическия и пански съкрушена България, стеснени граници, които не побива на служба всички наши интелектуални младежи, пренудень да се примирява за парче зальна заплата 20—30% по-малка отъ зерната мирновременна, принуденъ да се справя въ педагогическата работа въ училището съ методички и други изисквания, които въ то време налага, заставень да съблсква на всѣка крачка съ нестолубие, съ стопанска и морална разруха, които носи материалната цивилизация (по изразъ на Индийския Ганди), работейки въ хаоса отъ създаденото положение — о, неговитъ задачи не сж по-леко, не сж по-леки отъ ония на гонитъ предшественици.

Нему предстои да повдига ново училищно народенъ духъ до следнитъ жтжица на нашата страдална страна и съ правилна

ровка върху живота и събигията
моменти идиент, които времето,
момента му подсказват за
дана на неговата творческа дей-

Съ живи симпатии към твор-
ното дѣло на нашия учител ние
известствуваме по случай настѣ-
на новата учебна година
му пожелаваме бодрост и енер-
работа въ полза на учебното
и за общественото благополу-
по примѣра на неговитѣ пре-
теници — дейци и творци, кои-
етѣ възпѣва:

О, слава, дейци аамъ народни,
О, слава на вашѣ дѣла,
О, слава полета свободни
днесъ кичатъ вашѣ чела.
Несъ се дѣнь и нощъ трудихте
рави пѣтъ ни вий водихте
ана вамъ и честь
и о народни днесъ“.... И. Х.

ХРОНИКА.

**Настоятелството на Култур-
ното Д-во — Тръвна въ заседа-
ние си отъ 19 Августъ н. г. провъ-
гласи за дарители на сѣщото Д-во
сѣгражданитѣ си: Г. Г. Стефанъ Г.
Денчевъ и Теодоси Кънчевъ, за
изпратенитѣ отъ сѣщитѣ парични
помощи за полза на Дружеството:
отъ първия сумата 5,000 лв., а отъ
втория 1,000 лева.**

**Поради застудяване на вре-
мето и приближаване на учебния
сезонъ, налива на курортисти въ
града ни значително намалѣ. Забе-
лъзва се особено задоволение на
всички, които тая година посетиха
градаца ни и всички останаха съ
впечатление, че сѣщия курортъ мо-
же да съперничи съ много първо-
степенни курорти въ страната ни.**

ска Банка, сръщу Симеонъ Ц. Симеоновъ отъ к. Джуровци, Бахрешка
община за 29441'50 лв. лихвитѣ и др. разноски въ канцеларията си въ гр.
Тръвна, съгласно чл. 807 и последующитѣ отъ закона за гражданското
сѣдопроизводство ще продавамъ на публиченъ търгъ длѣжниковитѣ не-
движими имоти, находящи се въ землището на Бахрешка община, съ-
стоящи се отъ:

1) Половинѣ отъ нива отъ 39'9 декара, 2) Половинѣ отъ пасище
отъ 0'8 ара; 3) Половина отъ пасище отъ 5 декара; 4) Половина отъ го-
ра 9 декара; 5) Половина отъ гора 1'8 декара; 6) Половина отъ гора 3
декара; 7) Половина пасище отъ 3 ара; 8) Половина отъ пасище отъ 3
ара; 9) Половина отъ къща съ дворъ отъ 4 ара въ к. Сърбогъзитѣ; 10)
Половина отъ нива отъ 42 декара; 11) Половина отъ пасище отъ 2 де-
кара; 12) Половина отъ градина отъ 2 ара; 13) Половина отъ пасище
отъ 2 ара; 14) Половина отъ гора отъ 1'5 декара; 15) Половина отъ го-
ра отъ 3 декара и 16) Половина отъ бахчи отъ 1'5 декара.

Продажъта ще почне петнадесетъ дни следъ настоящето еднократ-
но публикуване въ мѣстния вестникъ и ще свърши следующия месецъ—
въ онова число, което съответствува на датата на настоящето обнарод-
ване — датата на вестника 17 часа.

гр. Тръвна, 3 Септември 1930 год.

Сѣдия-изпълнителъ: Д. НИКИФОРОВЪ.

ТРЪВНЕНСКИ СѢДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 1219-30 г.

Подписаниятъ Димитъръ Никифоровъ, Тръвненски Сѣдия Изпълнителъ, обяв-
явамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителенъ листъ № 340-1928 г. изда-
денъ отъ Тръвненския Мироти Сѣдия съ дата 20 Августъ 1928 г. въ полза на Христо Ку-
мановъ отъ гр. Тръвна, като пълномощници на Тръвненската Попу-
ларна, сръщу Колю Иовчевъ отъ с. Войничитѣ за сумата 4600 лева, лихвитѣ и др.
разноски въ канцеларията си въ гр. Тръвна съгласно чл. 807 и последующитѣ отъ
гражданското сѣдопроизводство ще продамъ на публиченъ търгъ длѣжникови-
те недвижими имоти, находящи се въ землището на Скорчанска община, състоящи
се отъ: 1) Нова къща двуетажна горния етажъ недовискаръ; 2) ограда съ овошци
отъ 1 декара и 3) ограда съ овошци дървета 1 декара.

Продажъта ще почне петнадесетъ дни следъ настоящето еднократно публи-
куване въ мѣстния вестникъ и ще свърши следующия месецъ—въ онова число, което
съответствува на датата на настоящето обнародване—датата на вестника—до 17 часа.

Тръвна, 3 Септември 1930 г.

Сѣдия Изпълнителъ: Д. НИКИФОРОВЪ.

ТРЪВНЕНСКИ СѢДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 287-930 г.

Подписаниятъ Димитъръ Никифоровъ, Тръвненски сѣдия-изпълни-
телъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителенъ
листъ № 37—927 год. издаденъ отъ Тръвненския Мироти сѣдия, съ дата
31 януарий 1929 год. въ полза на Христо Кумановъ отъ гр. Тръново,
а Никола Д. Стойчевъ отъ гр. Тръвна по прехвър-
лено сръщу Димитрова отъ гр. Тръвна за 3640 лв. лихвитѣ и
разноски, въ канцеларията си въ гр. Тръвна, съгласно чл. 807 и по-
следующитѣ отъ закона за гр. сѣдопроизводство ще продавамъ на пуб-
личенъ търгъ длѣжниковитѣ недвижими имоти, находящи се въ гр. Тръв-
на, състоящи се отъ 1/2 частъ отъ овошна градина около петъ декара
въ мѣсто около два ара.

Продажъта ще почне петнадесетъ дни следъ настоящето еднократ-
но публикуване въ мѣстния вестникъ и ще свърши следующия месецъ въ
онова число, което съответствува на датата на настоящето обнародване
на датата на вестника — до 17 часа.

Тръвна, 3 септември 1930 год.

Сѣдия-изпълнителъ: Д. НИКИФОРОВЪ.

ТРЪВНЕНСКИ СѢДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 448-930 г.

Подписаниятъ Димитъръ Никифоровъ, Тръвненски сѣдия-изпълни-
телъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителенъ
листъ № 206-927 год. издаденъ отъ Тръновския Окръженъ Сѣдъ съ
31 януарий 1929 г. въ полза на Тръвненската Българска Земледѣл-

ТРЪВНЕНСКИ СѢДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 1216-930 г.

Подписаниятъ Димитъръ Никифоровъ, Тръвненски сѣдия-изпълни-
телъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителния
листъ № 378—1928 г. издаденъ отъ Тръвненския Мироти Сѣдия съ дата
22 Октомври 1928 г. въ полза на Христо Кумановъ отъ гр. Тръново по
прехвърляне отъ Злато Симеоновъ отъ гр. Тръвна, противъ Христо К. Бѣл-
чевъ отъ гр. Тръвна за сумата 2250 л., лихвитѣ и др. разноски въ канцелария-
та си въ гр. Тръвна съгласно чл. 807 и последующитѣ отъ закона за
гражданското сѣдопроизводство ще продамъ на публиченъ търгъ длѣжни-
ковия недвижими имоти, находящи се въ землището на гр. Тръвна, съ-
стоящи се отъ една четвъртъ идеална частъ отъ къща съ дворъ около
420 кв. м. и др. пристройки.

Продажъта ще почне петнадесетъ дни следъ настоящето еднократ-
но публикуване въ мѣстния вестникъ и ще свърши следующия месецъ—
въ онова число, което съответствува на датата на настоящето обнародва-
не—датата на вестника—до 17 часа.

Гр. Тръвна, 3 Септември 1930 г.

Сѣдия-изпълнителъ: Д. НИКИФОРОВЪ.

ТРЪВНЕНСКИ СѢДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 1220-1928 г.

Подписаниятъ Димитъръ Никифоровъ, Тръвненски Сѣдия Изпълнителъ,
обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителенъ листъ
№ 995—1928 г. издаденъ отъ Тръновския Окръженъ Сѣдъ съ дата 20
Августъ 1928 г. въ полза на Христо Кумановъ и Доско Бѣлчевъ отъ гр.
Тръново, като пълномощници на Тръвненската Популярна, сръщу
Ангелъ Иванъ Бояджиевъ отъ гр. Тръвна за 60810 лева, лихвитѣ и др.
разноски въ канцеларията си въ гр. Тръвна ще продамъ на публиченъ
търгъ длѣжниковитѣ недвижими имоти, находящи се въ гр. Тръвна съ-
стоящи се отъ къща дюкянъ и праздно дворно мѣсто отъ 4 ара.

Продажъта ще почне петнадесетъ дни следъ настоящето еднократ-
но публикуване въ мѣстния вестникъ и ще свърши следующия месецъ—
въ онова число, което съответствува на датата на настоящето обнародва-
не—датата на вестника до 17 часа.

Гр. Тръвна, 3 Септември 1930 г.

Сѣдия-изпълнителъ: Д. НИКИФОРОВЪ.

НЕДОРАЗУМѢНИЕ.

Бѣше кишава и мъглива есенъ.
Бай Дончо захвърля кръчмар-
пристилка на газеното сан-
задъ тезгяха, влиза въ сѣсда-
стаячка, облича войнишката
никава куртка, която бѣше до-
къ като трофей отъ войната,
и бързо подкованитѣ съ гво-
сандали, ударва каскетъ на
и напуска кръчмата, като
варя външитѣ врати и обръ-
ключалката...

Бай Дончо бѣше още младъ
и не бѣше задомелъ и дър-
е малка кръчмица на горния
и на градеца, току до самия из-
на пѣтя за горненскитѣ села.
Бѣше веселъ човѣкъ и като
маръ обичаше и да си посрѣбва
раше славеи ергенлъкъ, като
искускаше случай вечеръ или
въ вечеръ да събере приятели, да
испложитѣ на грамофона и подъ
итѣ акори на тъмно-червеното
малага тракийско вино да пре-
весели часове до късно следъ
ищо — даже и до разсъмване.
Ей така се живѣе... ей това
жизнь! — викаше често бай Дон-
когато винцето разгорещаваше

нервитѣ му и той изпадаше въ по-
ложението на голѣмъ класически
мждрецъ. Често подъ действието на
сѣщата мъгисница той изпада-
ше и въ положението на сѣщия
герой, на истински рицаръ и въ та-
къвъ моментъ откъсаше пушката
отъ стената на сѣсдената стая и...
Боже упаси!... Да му мисли дѣ-
шения таванъ на малката кръчмица
и квартирантитѣ на горния етажъ,
които знаейки рицарскитѣ качества
на бай Дончо, още отъ първия ви-
стрѣлъ хукватъ, като попарени да
бѣгатъ надолу по стълбата.

Както по обикновено му и
днесъ бай Дончо веселъ напусна кръ-
чмицата и веселъ се заплти нагоре
по шосето за къмъ горненскитѣ ко-
либи, като разбира се не забрави
да преметне и войнишката раница
презъ рамо и да тури въ нея не-
обходимитѣ за пѣтъ принадлежности
— на първо мѣсто кастерчето съ
тригодишна жълта като кехлебаръ
сливовичка, едно парче полуизсъх-
наль вече отъ стоеие на тезгяха
кашкавалъ, малко саламъ, стара па-
стърма и пр. пр.

Кѣде отиваше бай Дончо, и

за какво бѣше напусналъ тъй рано
хубавата кръчмица, за да изгуби
цѣль дѣнь въ скитане по селата и
да се лиши отъ еднодневна печал-
ба?.....

Работата бѣше доста проста и
причината бѣше доста основателна,
за да предприеме той такова рѣд-
ко житейство съ пълна промѣна
въ обмундировката и напълно еки-
пиранъ и най-главно съ раница на
гърба, пълна съ провизии и осве-
жителни вешества за цѣло едно
кръгосвѣтско пътешествие. И ето въ
що се състоеше цѣлата загадка: —
тригодишната жълто-кехлебарена
сливовичка, която бай Дончо тъй
грижливо пазеше въ черничевото
буренце и я поднасяше само на
най-подобрани приятели, и съ която
той бѣше си спечелилъ славата на
голѣмъ търговецъ — тъй лѣчителна
и освежителна, както на шега я на-
ричаха, красавица, бѣше вече поч-
ти на привършване, черничевото
буренце вече се плакнеше на дъно-
то, ракийцата се мѣтѣше и бай
Дончо за да запази славата си на
голѣмъ търговецъ, трѣбваше да об-
коли тукъ-тамъ стари приятели по
селата, да попълни загубата и даже,
ако е възможно, да поднови репер-
туара си съ нѣщо ново и нѣщо по-

хубаво отъ по-раншното.

Въ сѣщностъ и самия бай Дон-
чо, независимо отъ изискванията на
клиентелата му, бѣше любителъ и
последовател на хубавото и кра-
сивото въ живота и тоя принципъ
той прокарваше и по отношение на
всичкитѣ си кръчмарски артикули и
най-вече къмъ най-главния отъ гла-
внитѣ артикули, какъвто бѣше жѣл-
тата сливовичка, която нѣкои клиен-
ти пиеха повече за лѣкарство и ка-
то противобацилна стомашна отро-
ва, отколкото за какъвто и да е
друга целъ.

И по тая именно причина, по-
ради добрата стока, която държеше
бай Дончо, неговата кръчмица ма-
каръ и на край градеца, бѣше при-
добила голѣма известностъ и ка-
то чѣ ли медъ течеше въ нея — така
всѣки предпочиташе бай Дончо
предъ всѣкиго другъ кръчмаръ и
вечеръ, поглежъ, кръчмицата пре-
пълнена и единъ вика: „Давай, бай
Дончо!“ Други вика: „Наливай бай
Дончо!“ Трети: „Не се мѣдри, бай
Дончо!“.... И бай Дончо засмѣя
до уши тѣча около маситѣ, пълни
пишочвета съ животелната течностъ
и вади отъ делвата киселитѣ дома-
тчета и крекитѣ бамички.

К. Х.

(Слѣдва.)